

и дякона, че въ Батакъ турцитѣ сж събрали българитѣ въ селото и, като добитъкъ, ги колятъ на два голѣми дръвника; че въ Панагюрище, Клисурса, Брацигово, Перущица и въ много села се дигатъ огньовете до небесата. Всичко е въ пламъци. Сжщото е въ Севлиевско, Батошево, Кръвеникъ, Ново село. Часть отъ народа е избитъ, а часть прокуденъ по горитѣ и планинитѣ — гладенъ, голъ, босъ подъ снѣжни дъждове...

Смаяха се митрополитскитѣ хора, щомъ чуха тжжнитѣ думи на разказвачитѣ. Тѣ веднага повикаха двама млади българи, които знаяха английски езикъ. На тѣхъ тайно бѣха съобщени страшнитѣ новини. Младитѣ българи бѣха *Иванъ Евст. Гешовъ* и *П. Димитровъ*. Последнитѣ скоро преведоха разказитѣ за бесилкитѣ, кланетата и пожаритѣ на английски езикъ и ги пратиха до учителитѣ си въ Цариградъ Д-ръ Вошбърнъ и Д-ръ Лонгъ. Щомъ получили писмата, Вошбърнъ и Д-ръ Лонгъ ги съобщили на американски и английски вестникари и тѣ веднага телеграфирали въ Англия и Америка, че въ България турцитѣ бесятъ, колятъ българския народъ и горятъ селата. Вестницитѣ напечатаха новинитѣ и народитѣ въ Америка и Англия, като ги прочетоха, се възмутиха и запитаха своитѣ министри, знаятъ ли за тѣзи звѣрщини и ако знаятъ, защо мълчатъ.

Най-хубави и подробни описания за кланетата въ България изпрати английскитѣ вестникарь *Макгаханъ*. Той се научи за всичко и изпрати до вестницитѣ многобройни писма, въ които описва жалостното положение, въ което се намираше цѣлъ български народъ подъ турска власть. Всички хора въ Америка и Европа настрѣхнаха отъ гнѣвъ противъ турцитѣ. Великиятъ англичанинъ *Уйлямъ*